

11.5.2011

B7-0334/2011 }
B7-0336/2011 }
B7-0338/2011 }
B7-0339/2011 }
B7-0341/2011 } RC1

SPOLOČNÝ NÁVRH UZNESENIA

predložený v súlade s článkom 122 ods. 5 rokovacieho poriadku,

ktorý nahrádza návrhy skupín:

S&D (B7-0334/2011)

PPE (B7-0336/2011)

ALDE (B7-0338/2011)

ECR (B7-0339/2011)

ALDE (B7-0341/2011)

o Bielorusku

Elmar Brok, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Cristian Dan Preda, Jacek Protasiewicz, Michael Gahler, Filip Kaczmarek, Mario Mauro, Lena Kolarska-Bobińska, Bernd Posselt, Tunne Kelam, Monica Luisa Macovei, Elena Băsescu, Sari Essayah, Laima Liucija Andrikienė, Agnès Le Brun, Eija-Riitta Korhola, Martin Kastler, Dominique Baudis, Bogusław Sonik
v mene poslaneckého klubu PPE

Véronique De Keyser, Justas Vincas Paleckis, Kristian Vigenin, Marek Siwiec

v mene skupiny S&D

Marietje Schaake, Kristiina Ojuland, Marielle De Sarnez, Leonidas Donskis, Ramon Tremosa i Balcells, Johannes Cornelis van Baalen, Izaskun Bilbao Barandica, Gerben-Jan Gerbrandy, Jelko Kacin

v mene skupiny ALDE

Charles Tannock, Michał Tomasz Kamiński, Ryszard Antoni Legutko,

RC\867203SK.doc

PE465.622v01-00 }
PE465.624v01-00 }
PE465.626v01-00 }
PE465.627v01-00 }
PE465.629v01-00 } RC1

Ryszard Czarnecki, Geoffrey Van Orden, Valdemar Tomaševski, Konrad Szymański, Mirosław Piotrowski, Paweł Robert Kowal
v mene skupiny ECR
Elisabeth Schroedter, Werner Schulz, Heidi Hautala, Raül Romeva i Rueda
v mene skupiny Verts/ALE

RC\867203SK.doc

PE465.622v01-00 }
PE465.624v01-00 }
PE465.626v01-00 }
PE465.627v01-00 }
PE465.629v01-00 } RC1

SK

Uznesenie Európskeho parlamentu o Bielorusku

Európsky parlament,

- so zreteľom na svoje predchádzajúce uznesenia o Bielorusku, najmä na uznesenia z 10. marca 2011, 20. januára 2011 a 17. decembra 2009,
 - so zreteľom na vyhlásenie podpredsedníčky Komisie/vysokej predstaviteľky Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku Catherine Ashtonovej z 18. februára 2011 o usvedčení a odsúdení predstaviteľov bieloruskej opozície a so zreteľom na vyhlásenie jej hovorca z 10. apríla 2011 o zásahoch proti nezávislým médiám v Bielorusku,
 - so zreteľom na rozhodnutie Rady 2011/69/SZBP z 31. januára 2011, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie Rady 2010/639/SZBP o reštriktívnych opatreniach proti niektorým predstaviteľom Bieloruska,
 - so zreteľom na záverečnú správu o prezidentských voľbách v Bielorusku, ktorú 22. februára 2011 zverejnili Úrad OBSE pre demokratické inštitúcie a ľudské práva (ODIHR) a Parlamentné zhromaždenie OBSE (PZ OBSE),
 - so zreteľom na článok 122 ods. 5 rokovacieho poriadku,
- A. keďže prezidentskí kandidáti Ales Michalevič, Uladzimir Ňakľajeu, Vital Rymaševský, Andrej Sannikau, Mikalaj Statkevič a Dimitrji Uss a vedúci ich kampaní, najmä Pavel Seviarynec, Vladimír Kobec a Sergej Marcelev sú v súčasnosti postavení pred súd a hrozia im tresty odňatia slobody do 15 rokov,
- B. keďže mnoho opozičných aktivistov vrátane Anatola Ľabedzku, vodcu opozičnej Zjednotenej občianskej strany (AHP), bývalých prezidentských kandidátov Vitala Rymaševského a Alesa Michaleviča, šéfredaktorky spravodajského internetového portálu Natálie Radzinovej, Andreja Dzmistrijeua, vedúceho kampane opozičného prezidentského kandidáta Uladzimira Ňakľajeua, a Sjarheja Vazňaka, aktivistu kampane Povedzte pravdu!, boli prepustení z vyšetrovacej väzby KGB a sú držaní v domácom väzení, zatiaľ čo sa proti nim vedie vyšetrovanie; keďže Ales Michalevič a Natália Radzinová opustili krajinu, aby sa vyhli súdному konaniu, zatiaľ čo Dzmistri Bandareka, ktorý podporoval Andreja Sannikaua v predchádzajúcej prezidentskej volebnej kampani, bol poslaný na dva roky do pracovného tábora,
- C. keďže Aliaksandr Atroščankau, Aliaksandr Malčanau, Dzmistri Novik, Vasil Parfiankou, členovia tímov volebnej kampane opozičných demokratických kandidátov Uladzimira Ňakľajeua Andreja Sannikaua, člen hnutia Za slobodu Mikita Lichavid, aktivisti Mladého frontu Ales Kirkevič, Zmister Daškevič a Eduard Lobau, aktivista kampane Povedzte pravdu Pavel Vinahradau, nestranný aktivista Andrej Pratasieňa, historik Dzmistri Drozd, účastník protestu Uladzemir Chamičenko a Dzmistri Bandarenka, koordinátor občianskej kampane Európske Bielorusko, boli v súvislosti s demonštráciami, ktoré sa uskutočnili 19. decembra 2010, odsúdení na jeden až štyri roky odňatia slobody,

- D. keďže existujú dôkazy, že polícia mučí ľudí, aby ich prinútila priznať sa k údajným trestným činom proti štátu, ako preukázali prípady Olgy Klasowskej a Alesa Michaleviča,
- E. keďže 25. apríla 2011 bieloruské ministerstvo informácií požiadalo najvyšší hospodársky súd, aby zastavil vydávanie dvoch nezávislých novín, *Narodnej Volji* a *Nášej Nivy*,
- F. keďže Andrzej Poczobut, redaktor televízie Belsat a denníku *Gazeta Wyborcza*, bol uväznený a hrozí mu trest odňatia slobody až na dva roky za „urážku prezidenta“ v článkoch, ktoré nedávno publikoval; keďže
 A. Poczbut je organizáciou Amnesty International uznaný ako väzeň svedomia; keďže novinárka Iryna Chalip, manželka Andreja Sannikaua, bola zadržaná a hrozí jej obvinenie v súvislosti s protestmi; keďže je v súčasnosti držaná v domácom väzení a bolo jej zakázané komunikovať s manželom,
- G. keďže represívne kroky proti demokratickej opozícii, slobodným médiám, občianskej spoločnosti a ochrancom ľudských práv sa dokonca ďalej vystupňovali, a to napriek opakovaným výzvam medzinárodného spoločenstva na ich okamžité zastavenie; keďže táto situácia predstavuje vážne porušenie mnohých medzinárodných záväzkov Bieloruska,
1. dôrazne odsudzuje všetky usvedčenia na základe trestného obvinenia z „účasti na hromadných nepokojoch“ a považuje ich za svojvoľné a politicky motivované; zdôrazňuje, že podľa správ sa orgánom nepodarilo dokázať vinu obvinených, súdne konania prebehli za zatvorenými dvermi, zadržaným bola zamietnutá možnosť, aby privolali svojich svedkov a aby sa mohli bez dohľadu a pravidelne stretávať so svojimi právnymi zástupcami, právnici obvinených dostali niekoľko varovaní zo strany ministerstva spravodlivosti a niektorí z nich boli vylúčení z advokátskeho stavu; vyhlasuje preto, že súdne konania neboli vedené nestranným spôsobom;
 2. považuje všetky obvinenia vznesené proti prezidentským kandidátom Uladzimirovi Ňakľajeuovi, Vitalovi Rymaševskému, Nikolajovi Statkevičovi, Dmitriovi Ussovi a Andrejovi Sannikauovi za nezákonné a neprípustné; žiada, aby boli kandidáti zbavení viny a aby neboli ďalej prenasledovaní; v tejto súvislosti odsudzuje skutočnosť, že bieloruské orgány nedodržiavajú základné práva na slobodu zhromažďovania sa a slobodu prejavu a žiada okamžité a bezpodmienečné prepustenie všetkých zadržovaných odporcov, ktorí sú ešte vo väzbe, a odvolanie všetkých obvinení vznesených proti nim;
 3. vyjadruje hlboké znepokojenie nad zhoršujúcou sa situáciou ochrancov ľudských práv v Bielorusku; dôrazne odsudzuje nedávne hanlivé obvinenia, ktoré napríklad proti Alesovi Bialiackému, predsedovi Centra pre ľudské práva Viasna, vzniesol bieloruský prezident a niektorí novinári zo štátom vlastnených médií, ktorí komentujúc bombový útok v minskom metre vyhlásili, že „v krajine [je] piata kolóna“;
 4. odsudzuje pretrvávajúcu atmosféru strachu a zastrašovania politických odporcov v Bielorusku a prenasledovanie predstaviteľov opozície, ktoré pokračuje po prezidentských voľbách, ktoré sa uskutočnili v decembri 2010;
 5. naliehavo vyzýva bieloruské orgány, aby odstránili prekážky, pokiaľ ide o slobodu pohybu

RC\867203SK.doc

PE465.622v01-00 }
 PE465.624v01-00 }
 PE465.626v01-00 }
 PE465.627v01-00 }
 PE465.629v01-00 } RC1

ukrajinských občanov Mariny Capokovej a Maxima Kicjuka a ruského občana Andreja Jurova, zástupcov Výboru pre medzinárodnú kontrolu situácie v oblasti ľudských práv v Bielorusku, ktorým bol odopretý vstup na územie Bieloruska, a Alike Mnacnakiana a Viktorie Gromovovej, ruských ochrancov ľudských práv zadržaných 4. mája 2011 v kancelárii Centra pre ľudské práva Viasna, ktorí boli krátko nato deportovaní z Bieloruska, a ktorým bol zakázaný vstup do krajiny na dva roky; v tejto súvislosti odsudzuje všetky kroky bieloruských orgánov proti ochrancom ľudských práv;

6. odsudzuje systematické prenasledovanie a zastrašovanie nezávislých novinárov a redakcií médií v Bielorusku, ako i rastúci nátlak, ktorý je na nich vyvíjaný; v tejto súvislosti naliehavo vyzýva bieloruské orgány, aby zastavili postup vedúci k zrušeniu týždenníkov *Narodnaja Volja* a *Naša Niva* a aby sa zdržali obmedzovania prístupu k dvom nezávislým portálom *Karte '97* a *Bieloruskému Partizánovi*, čo by vyústilo do vážneho obmedzenia pluralizmu médií v Bielorusku, a tiež aby prepustili Andrzeja Poczobuta a odvolali všetky obvinenia vznesené proti nemu;
7. odsudzuje skutočnosť, že v súvislosti s použitím brutálnej sily zo strany polície a KGB proti protestujúcim počas volebného dňa nebolo vedené žiadne nezávislé vyšetrowanie, najmä preto, že Bielorusko odmietlo výzvu 14 členských štátov EÚ, aby vyšetrovacia misia v oblasti ľudských práv a pod záštitou OBSE vyšetřila masové zásahy proti opozícii po voľbách v decembri 2010; víta predbežnú správu Dr. Neila Jarmana, osobitného spravodajcu Výboru pre medzinárodnú kontrolu situácie v oblasti ľudských práv v Bielorusku, a je nepríjemne prekvapený skutočnosťou, že ochrancovia ľudských práv z rôznych krajín OBSE boli opäť zadržaní v Minsku;
8. vyzýva Komisiu, Radu, vysokú predstaviteľku a ďalšie partnerské krajiny EÚ, aby rozšírili reštriktívne opatrenia proti bieloruskému režimu vrátane uvalenia cielených hospodárskych sankcií namierených najmä proti štátom vlastneným podnikom;
9. zdôrazňuje, že v situácii, keď je opozícia neustále a bezprecedentným spôsobom prenasledovaná, EÚ musí nájsť spôsob ako pomáhať bieloruskej občianskej spoločnosti pri uľahčovaní zvyšovania informovanosti verejnosti, zabráneniu úplného rozdrobenia politickej opozície a podporovaniu politickej alternatívy Lukašenkovho režimu; žiada, aby EÚ pomáhala demokratickým opozičným stranám, občianskej spoločnosti a redakciám nezávislých médií, aby sa udržali a rozvíjali, a to napríklad prostredníctvom európskeho nástroja pre demokraciu a ľudské práva;
10. zdôrazňuje, že prípadné zbližovanie EÚ s Bieloruskom bude predmetom prísnej podmienenosti a bude závisieť od oddanosti Bieloruska, pokiaľ ide o dodržiavanie ľudských práv a zásad právneho štátu, tak ako sa stanovuje v spoločnom vyhlásení z pražského samitu o Východnom partnerstve, ktorý sa uskutočnil 7. mája 2009, ktoré podpísala bieloruská vláda;
11. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie podpredsedníčke Komisie/vysokej predstaviteľke Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku, Rade, Komisii, vládam a parlamentom členských štátov, Parlamentnému zhromaždeniu OBSE a Rade Európy a vláde a parlamentu Bieloruska.

RC\867203SK.doc

PE465.622v01-00 }
PE465.624v01-00 }
PE465.626v01-00 }
PE465.627v01-00 }
PE465.629v01-00 } RC1

SK